

der enten selv raader over tilstrækkeligt Isbrydningsmateriel, eller for hvilke Isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforholdsmæssig. Nedsættelse af Afgiftens samlede aarlige Beløb kan for et eller flere Aar ad Gangen finde Sted med Tilslutning af begge Rigsdagens Finansudvalg.

§ 3.

For Anvendelse og Drift af den i nærværende Lov omhandlede Isbryder gælder de i §§ 1 og 2 i Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 indeholdte Bestemmelser.

Enhver Havn, for hvilken der udredes Isafgift af ud- og indskibede Varer efter den foregaaende Paragraf, modtager Isbryderens Hjælp uden Erlæggelse af særskilt Vederlag. Det samme gælder, naar Isbryderhjælpen ydes Havnen af den i Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 omhandlede Isbryder.

§ 4.

Ethvert Skib, der modtager Isbryderhjælp fra en Stats-Isbryder, er undergivet dennes Myndighed, saalænge Hjælpen ydes. Hvis Isbryderens Anvisninger ikke følges, er denne berettiget til at afbryde Hjælpen.

Skade, der som Følge af Isbryderhjælpen maatte blive tilføjet en Stats-Isbryder af det assisterede Skib eller dette af hin, bæres af det assisterede Skib, medmindre det maa antages, at Skaden er bevirket ved fejlagtig Ordre fra Isbryderen eller ved fejlagtig Manøvrering af denne.

§ 5.

Naar den Hjælp, en Stats-Isbryder yder et Skib, finder Sted under saadanne Forhold, at Hjælpen maa anses som Bjærgning, gælder herom de almindelige Regler i 9. Kapitel i Søloven af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 103 af 29. April 1913, dog at Bjærgelønnen tilfalder Statskassen.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft straks, Bestemmelserne om Isafgiften dog først fra det Tidspunkt, der bestemmes ved kongelig Resolution.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Stats-Isbryderen „Isbjørn“, der byggedes i Medfør af Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 med det Hovedformaal at støtte Skibsfarten under vanskelige Isforhold i de danske Hovedfarvande, først og fremmest i Kattegat, overtoges som færdigbygget af det daværende Handelsministerium i Februar 1923 og fandt i udstrakt Grad Anvendelse under den paafølgende haarde Isvinter 1923—24 (jfr. det som Bilag 1 hosfølgende Uddrag af Rapport af 7. April 1924 fra Isbryderens Fører).

Ved Udarbejdelsen af de Planer, der førte til Loven af 13. Juni 1922 og Tilvejebringelsen af Isbryderen „Isbjørn“ maatte Ministeriet af rent tekniske Grunde

opgive Tanken om en Financiering gennem en Vareafgift i Forbindelse med en Tonnageafgift og saa sig henvist til at anvise Dækning for Anskaffelse og Drift af „Isbjørn“ alene gennem den Skibsfarten paahvilende Isafgift. Under disse Omstændigheder har Ministeriet ved Dispositionerne over „Isbjørn“ fundet i ganske overvejende Grad at burde tage Hensyn til Skibsfartens Interesser, selv om man naturligvis herved, saa langt som Forholdene overhovedet har gjort det muligt, har ladet sig det være magtpaaliggende at imødekomme ogsaa Havnenes og Importørernes særlige Interesse i at skaffe Ladningerne igennem til selve Destinationshavnene. I Overens-